

Cinkota határában felhőkarcolókból álló új várost akar építeni az OTI

Beszélgetés Alapy Victor ny. miniszteri tanácsossal, az OTI-város tervének kezdeményezőjével

Alapy Victor dr. ny. miniszteri tanácsos, volt OTI igazgató, jelenleg a Magyar Munkaadók Központjának vezetője, az OTI egyik legutóbbi ülésén nagyvonalú javaslatot tett az intézet elnökségének. Indítványozta, hogy azon az 560 holdas ingatlanon, amelyet az OTI nemrég vásárolt Cinkota határában, a háború után a Lyon melletti Villeurbanne „csodaváros” mintájára alapítson az OTI egy munkásvárost. Alapy dr. javaslatát az elnökség nemcsak hogy elvben elfogadta, hanem igen gyors ütemben felvette a kapcsolatot a Közmunkák Tanácsával is, amely, mint értesülünk, a legnagyobb melegséggel fogadta egy korszerű, új város alapításának eszményi gondolatát és legmesszebbmenő támogatását helyezte kilátásba.

Felkerestük az OTI-város lelkes kezdeményezőjét, Alapy Victor dr.-t, aki a már folyamatban levő előkészítő munkálatokról és az előzményekről a következőket mondotta:

— Az OTI-nál biztosított munkások öregségi és rokkantsági vagyona meghaladja a 380 millió pengőt, amelynek csak egy része, kb. 110 millió pengő fekszik ingatlanokban, a többi értékpapirokban, kölcsönökben és betétekben van elhelyezve. Az OTI-nak, az érdekeltségek felfogása szerint, feladata a vagyonjövédelmézéssel elhelyezéséről gondoskodni, de úgy, hogy tőkebefektetésnél a szociális szempontok a legfontosabban érvényesüljenek. A legegyszerűbb megoldás: munkáslakások építése, nemcsak azért, hogy az általános lakáshiányon enyhítsen, hanem azért is, hogy biztosított tömegei részére a korszerű elveknek és az egészségügyi követelményeknek mindenben megfelelő lakásokat termeljen.

— Szétszórt munkás-bérházak és sűrű telepek építése helyett gazdaságosabbnak és mindenekelőtt szociálisabbnak látszik egy új város alapítása. Ilyen célra, közelsége miatt, ideális a cinkotai 560 holdas ingatlan, amelyen 16—20 emeletes bérházakból csodálatosan szép, egészséges, napfényes, ideálisan rendezett és megtervezett új várost, OTI-várost lehetne emelni, hiszen a tervező képzeletet, beépítetlen területről lévén szó, semmiféle régi objektum nem gátolja szárnyalásában. A szemünk előtt egyébként a Lyon melletti „csodaváros”, Villeurbanne lebeg. Ezt a várost 1937-ben kezdték építeni a franciák s belezsúfoltak minden leleményességet, technikai újítást, korszerű építési elvet. Nyílegyenes, közművekkel ellátott utcák, tágas terek, parkok körül egy központból fűtött 20 emeletes felhőkarcolók emelkednek. Minden lakása napfényes, derűs, levegős. Új építő és szigetelő anyagok lehetővé tették, hogy vékony és könnyű falak ellenére az egyes lakások eszményien zajtalanok legyenek.

— Javaslatomra az OTI elnöksége elvben kimondta, hogy a háború után azonnal megkezdje az új város építését s addig is megtesz minden előkészületet, hogy az összes városrendezési, közlekedési, utahálózati, csatornázási, világítási és építési tervek a legpontosabban kidolgozva, készen álljanak. Eddig konkrétumként a következők történtek: beszereztük Villeurbanne építkezésének alaprajzait, metszeit és távlati képeit. Ezek éppen a napokban érkeztek meg, most sokszorosítják és azután az eszményi tervekkel együtt eljuttatják az illetékesekhez. Néhány napon belül megalkul az a 4—6 tagú szakbizottság, amely az OTI felkérésére és költségére Villeurbanne-ba utazik és a helyszínen tanulmányozza az építkezésnél alkalmazott módszereket s magát a „csodavárost”. Ettől függetlenül rövidesen megteremtjük a közvetlen kapcsolatot Villeurbanne polgármesterével és felkérjük, hacsakna rendelkezésünkre a városépítés összes műszaki adatait — tanulmányozás céljából. A tanulmányi bizottság visszatérése után — amelybe egyébként a Közmunkák Tanácsa képviselőjét is meghívja az OTI — a Közmunkák Tanácsa fogja kidolgozni az új város elméleti kör-

vonatalt. Ennek alapján az OTI nyilvános teropályázatot ír ki az általános városrendezési és a közművek terveinek elkészítésére s végül a 16—20 emeletre tervezett bérházak terveinek kidolgozására. A háború után e tervek alapján azonnal 10—15.000 lakás építését kezdi meg a cinkotai ingatlanon s ettől kezdve az OTI-várost fokozatosan kifejlesztik és pedig vertikálisan, hogy az 560 holdas területen minél több ideális munkáslakás létesülhessen. Az egész építkezés költségét természetesen most még nem lehet felmérni, de a mai anyagárak figyelembevételével,

az első ciklushoz több százmillió pengő befektetésre lesz szükség!

— Vitathatatlan — fejezte be Alapy dr. —, hogy ilyen nagy kiterjedésű építkezésre Magyarországon csak az OTI gondolhat, mert senkinek sem áll rendelkezésre egy új város alapításához a főváros közelében ilyen nagy és megfelelő terület és senki más nem tud erre a célra olyan nagy tőkét felhasználni, mint amilyent egy város építése igényel. Ezenkívül az OTI erkölcsi erők is ösztönzik egy ilyen nagyszabású szociális terv megvalósítására.

szc.